

Do éteru

IdeaFatte

Mám pro tebe zformovat slova
rapem ho v textu předat
nemám problém ho dodat
v kontextu je abeceda
soubor písmen na přítěž
na diss, taky na příběh
pořád čekám na den,
kdy moje slova spasí svět
psal jsem pasivně a nevěděl jsem o čem
tak jsem psal
v domnění, že spasím se
jsem se motal jako kazeta
nedával jsem sobě nic
psal jsem slova bez významu
když si zpětně čtu
slova nepřečtu
v textech se nevyznám, už nechápu
co jsem chtěl říct
napsat své poselství
teď to všechno vidím jinak
všem nasrat na protest spíš
nemůžeš smazat dětství
dalo mi stovky lekcí
neučilo mě, že každá krysa
do každé stoky nesmí
napsat text byl pro mě vesmír
a teď ho píšu
nikdo neví co já nesmím
nikdo neurčuje výšku
nic se vůbec nezměnilo
pořád já a sen
pořád jste můj život
ty a já a rap

nestojí mi za to prodávat stříbro, když můžu zlato vybroušený styl
rapem rapem, beatem beatem, mám vás

když jsem platil za studio
nevěděl jsem za co platím
tři stovky za hodinu
bál jsem se, že hodně ztratím
nahrával jsem demo,
neměl jsem jméno
bylo mi jedno všechno
měl jsem pocit
že po vydání dema
můžu klidně rapově zdechnout
věděl jsem, že studio
je víc než zlobit s manekýnou
proto jsem tam občas vzdychal
jako bobby valentino
nikdo mě nerušil
a měl jsem svůj klid
hlavně nikdo netušil
co s mým rapem udělá beat
sedli jsme si víc než ostatní haters
mohli zkousnout,

každý další den ve studiu
byl pro mně zkouškou
a jak slyšíš tak pořád mně to naplňuje
a jestli vnímáš rap,
tak vnímáš to kam IF směřuje

nestojí mi za to prodávat stříbro, když můžu zlato vybroušený styl
rapem rapem, beatem beatem, mám vás

když jsem stál poprvé na pódiu bylo mi 17
když mi DJ pustil beat, měl jsem pocit, že mně chce zmást
odbyla sedmá, zkoušel jsem mic na pódiu jen já
za 3 hodiny jak žebrák jsem řval text co nikdo neznal
desítky koncertů mi dali stovky zkušeností
jako pocit po sexu mi dali velkou závislost
já jsem děkoval, nadával, skákal radostí
spolíhal se, dekoval, odcházel jako stín
stokrát se překonal, když jsem cítil něco jako splín
IdeaFatte jezdí koncert pořád žádná změna
furt nechytám dech a miluju jezdit beze jména
nikomu nevěřím, nikdo mně nedoplní ve slovním bezvětrí
necítím bezpečí svoje slova
se stoprocentním nasazením jezdím víkend co víkend
nečekám, že se to změní, jen čekám na to co přijde
na papíře, ve studiu, na pódiu díky za důvěru
pomáháte se nám dostat čím dál tím blíž do éteru

nestojí mi za to prodávat stříbro, když můžu zlato vybroušený styl
rapem rapem, beatem beatem, mám vás